DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 1sten JULY, 1826. N. 26

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm Lee

MENGELINGEN.

De kommissie door den nieuwen keizer van Rusland belast met het onderzoek der schuldigen by het laatste oproer en zamenzwering, zet zyne werkzaamheden nog gedurig voort.

De schuldigen, waaronder velen uit de hoogere standen zyn, worden in drie klassen verdeeld: die der eerste klasse zyn veroordeeld om gefusileerd te worden; die der tweede om voor leven lang in Siberien gebannen te worden en de derde tot ligtere straffen. De keizer heeft echter by gestrengheid in het straffen, barmhartigheid getoond en heeft de weduwen, van die personen welke reeds gefusileerd zyn, een pensioen voor leven lang, geschonken.

Wy vinden in de kouranten van Zwitzerland dat aldaar van wege de regering alleen toegestaan is aan gepatenteerde apothekers om slechts aan gepatenteerde doktoren den drank van *Le Roi* te verkoopen en dat het verkoop van dit middel elk ander op zware boete is verboden.

De kommissie benoemd door de koningen der Nederlanden en van Pruissen om de verschillen over de scheepvaart op den Ryn by te leggen, is na eene lange zitting, waarin niets beslist is, gescheiden. Het Pruissische gouvernement eischt eene vrye vaart langs die rivier tot in zee, zoo dat Pruissische schepen bvb. uit Keulen tot een Engelsche haven onbelast zouden kunnen varen. Het Nederlandsche gouvernement wil dit niet toestaan en eischt tollen en geregtigheden van de Pruissische vaartuigen af, zoodra zy op het Nederlandsche gebied komen. Het Pruissische gouvernement heeft gedreigd om represailles te nemen, en den Nederlandschen handel op den Ryn door zyne staten te verhinderen. Ook heeft men reeds een voorstel gedaan om een kanaal van den Ryn tot den Wezer te graven, dan heeft men het Nederlandsche gebied niet noodig; doch die onderneming zou te kostbaar wezen voor het Pruissische gouvernement.

Een ryk Italiaan die van den Pacha van Egypte verlof gekregen heeft om opgravingen te doen in het aloude Thebe, bekend in de oude geschiedenis door zyne honderd poorten, heeft eenige honderd Arabieren en Negers gehuurd, en vele opdelvingen gedaan, onder andere een dooden kamer met mumien, eene welker eene halsketting om had van verschillende edel gesteenten, zeer kunstig bewerkt, verbeeldende Egyptische Godheden.

Alle deze oudheden zyn naar Parys overgevoerd en daar ten toon gesteld; onder dezelve was eene papierrol beschreven met hieroglyphen, welke Champollion onteyferd heeft, en waaruit blykt dat het eene beschryving is van den staat der finantien onder de regering der twaalfde dynastie der Farao's.

Daar er in Egypte onder het bestuur van den tegenwoordigen Pacha even zulk eene veiligheid heerscht als in eenig Europeesch gewest, worden de opdelvingen met yver voortgezet en vele oudheden weer in het licht gebragt; het is daarom dat de geleerden zich met allen yver bevlytigen om de hieroglyphen te onteyferen; professor Seyffert te Leipzich heeft zich hierin ook zeer verdienstelyk gemaakt. Hy heeft eene hieroglyphische Rudimenta of Spraakkonst in het licht gegeven, welke de scherpzinnigheid en het fyn vernuft van den schryver kenmerkt.— In dezelve zegt hy onder anderen dat er 6000 hieroglyphischen figuren bestaan en dat somtyds 4 a 5 figuren maar eene letter uitmaken. Het schynt dat hy afwykt in zyne uitlegging van Champollion die slechts de gemeene hieroglyph kan verklaren, en uit schriften in de heilige hieroglyph geschreven, (dit was een geschrift dat de priesters alleen verstonden en waarin zy hunne geheimen voor het volk verborgen,) slechts de eigennamen weet te onteyferen.

Professor Seyffert heeft van de akademie te Berlin eene ruime toelaag gekregen en is vervolgens naar Turin gereisd om zyne onteyfering en volmaking der hieroglyphische kennis te volvoeren, in de kostbare verzameling van papyrus rollen door den reiziger Doverti uit Egypte derwaarts gevoerd. Waarschynelyk zullen de beide bovengemelde geleerden de handen te zamen liggen in deze moeijelyke nasporing; hoewel de Duitschers veel meer verwachting stellen op het vernuft en diepe kennis van hun landgenoot dan op den Franschen oudheidskenner.

Het gesticht van de broederschap der Allerheiligste Drievuldigheid hetwelk te Rome bestaat en voor pelgrims bestemd is, heeft, gedurende de maand Dec. ll., 71.995 pelgrims opgenomen.— Het ware, verstandig geoordeeld, wel beter, dat de broederschap der Allerheiligste *Drievuldigheid* zich liet omscheppen in de broederschap der palantynsche moerasopdrooging, of der Landontginning, naar Neerlands voorbeeld, en dat zy aldaar en ter aangewezene plaats aan alle die duizende en honderde leegloopende pelgrims, geestelyke broeders en zusters eene nuttigere bezigheid gaf, dan ze te Rome te laten komen zuchten en den H V. zynen pantoffel kussen. Doch zoo moet dit jubileum of kerkwydingsjaar met alles, wat het vatikaan uitbroeit, dienen om de mediterende zielen in te proppen, dat de H. Vader, Heilige Vader of Papa van de christenwereld is.

UIT ARNHEMSCHE KOURANTEN.

Londen, 8sten Maart.—De Schach van Persie heeft te Ispahan eene proclamatie uitgevaardigd, dat al degene die zyne Armenische onderdanen mishandelen, met den dood zullen gestraft worden. Deze maatregel is genomen tengevolge van het vermoorden van een achtingswaardigen Armenier, Agrassiet genaamd, welke door Hadji Hasham, is dood geschoten. Dit opperhoofd is om die reden naar Ispahan gevoerd en aldaar op de wreedste wyze ter dood veroordeeld. Zyn neus is opengesneden; een zwart koord door denzelven gehaald; zyne oogen zyn uitgeboord; zyne ooren afgesneden; en na vreesselyk met stokslagen geteisterd te zyn, is zyn ligchaam met gloeyende yzers gebrand; in dien staat is hy naar de gevangenis gevoerd, alwaar hy tot het feest van Ramazan zal blyven. Als dan zal zyn ligchaam worden gevierendeeld, en de stukken buiten de voornaamste poorten worden ten toon gesteld.

Den 7den April.—Het hulp genootschap der zendelingen heeft dezer dagen eene byeenkomst gehouden, waarin een belangryk verslag is gedaan. Op Ceilon zyn de pogingen van de zendeling genootschappen zoo vruchtbaar geweest, dat op dat eiland een gesticht is daargesteld, waar thans niet minder dan 10,000 personen onderwys ontvangen, niet alleen in de godsdienst, maar ook in kunsten en wetenschappen en de algemeene letterkunde. In Hindostan zyn niet minder dan 100,000 personen tot het christendom overgegaan, en te Calcutta zyn vyf Indiaansche opperhoofden met hun gevolg gedoopt geworden. Met genoegen vernam men ook, dat het geheele gevolg van wylen den koning en de koningin van de Sandwichs eilanden, die in Engeland overleden zyn, tot het christendom zyn overgegaan. By hunne terugkomst op de Zuid zee eilanden, gaven zy hun voornemen te kennen, om den zegen van den godsdienst, zoo veel in hun vermogen is, overal in het ryk van wylen hunne majesteiten te verbreiden.

Een zeer hupsch jongman, van ongeveer 18 jaar, uit Madagascar geboortig, voerde mede het woord in deze byeenkomst, en drukte zich zeer zuiver en aangenaam uit. Hy zeide, hoe zeer hy zich verheugde, het christendom omhelsd te hebben. Eerlang zou hy naar zyn land terugkeeren, waar het zyne yverige bezigheid zou worden, om het licht des christendoms onder zyne landgenooten te verbreiden. Hy had een handwerk geleerd (dat van wever), waarmede hy by zyne landgenooten vooral ook dacht nuttig te zullen zyn.

Een brief uit Parys, van den 31sten Maart, in een der dagbladen voorkomende, behelst het volgende:—Zigtbaar is de verflaauwing der geestdrift onder het volk voor Karel X. Zyne ondubbelzinnige uitlatingen, dat hy het charter zou handhaven en de afschaffing van de censuur, waarmede de dagbladen gekluisterd waren, hadden, als zyne persoonlyke handelingen, eene geestdrift voor hem verwekt, waarvan sinds de herstelling van het koninklyke huis geen voorbeeld was. Thans toont men zich schier onverschillig. Reeds by de krooning te Reims heeft men opgemerkt, dat de Souverein, op zyne knieën, met zyn hoofd in den schoot van den aartsbisschop rustende, het erkennen van de hoogere pausselyke magt scheen aan te duiden; en sinds dien tyd heeft de geestelykheid ook meer en meer in gezag toegenomen; zy doet nu dagelyks groote schreden ter herkryging van haren voormaligen invloed, inzonderheid ook in de departementen, waar zy, door het burgerlyk gezag bygestaan, in alle maatschappelyke betrekkingen zich mengt, Dit verwekt ontevredenheid.

Het gesticht der Jezuiten te Montrouge, in de nabyheid van Parys, is vooral ook eene oorzaak van misnoegen, en daar de koning oud wordt, heeft men geene hoop op krachtdadige maatregelen tot verandering.

De viering van het jubelfeest heeft thans plaats. Men kan het niet vreemd vinden, dat het gros der ingezetenen van de hoofdstad met geen byzonder genoegen den koning te midden van eenen drom van priesters ziet gaan, zonder eenig blyk van koninklyke oppermagt, de geestelyke waardigheidbekleeders slechts te voet, door de nauwe straten der hoofdstad, volgende.

Het getal afgevaardigden, dat de eerste processie bywoonde, was ongelyk grooter dan dat der pairs; zoo weinig vertegenwoordigt de verkiesbare kamer thans de openbare meening. De constitutionele tegenstand heeft thans, vreemd genoeg, in de kamer der pairs zynen steun.

De maarschalk Soult, welke alles aanwendt, wat hem ter verkryging van het pairschap, waarnaar hy onophoudelyk streeft, zou kunnen bevorderlyk zyn, was de eenige maarschalk, wiens tegenwoordigheid om eenige functien te boven niet vereischt werd. De militairen noemden hem grappig genoeg den Maréchal Impair, (non pair), maar hy ging door, als of hy hen niet hoorde, met de oogen op een gebeden boek geslagen, terwyl hy er nog een onder den arm had.

Kort achter hem ging, geheel barrevoets, eene overoude hofdame, welke sinds lang suf is, en het moeyelyk op de puntige steenen kon uithouden. Zy werd van pyn en vermoeyenis flaauw toen men by de derde kerk was aangekomen, en werd door hare bedienden in een rytuig gebeurd.

Dit uitwendig vertoon van vroomheid maakte weinig indruk op de aanschouwers; sommige van de eigene kunne der dame deden navrage omtrent den aard der zonde, welke zy mogt gepleegd hebben, dat zulk eene buitengewone boetedoening vereischt werd.

De meening der deftige lieden is algemeen, dat de tyd, waarin wy leven, niet gunstig is ter vernieuwing van dergelyke vertooningen; en dat na Hendrik III. geen voorbeeld kan bygebragt worden, dat iets van dien aard in de opene lucht heeft plaats gehad.

Parys, 15den Maart.—In de Kamer der Pairs is heden eene wet aangenomen nopens de straffen op misdryven door Franschen in de Levant begaan. De heer de Chateaubriand heeft by die wet eene bepaling gevoegd, welke ook met eene meerderheid van 85 tegen 64 stemmen is aangenomen, dat de Franschen, welke deel aan den slavenhandel in de Levant nemen, ook zullen gestraft worden. De minister van justitie heeft dit voorstel hevig bestreden; doch de redevoeringen van de heeren Chateaubriand en Laine hadden meer indruk op de leden gemaakt. Beide deze heeren, hebben de zaak der Grieken op eene meesterlyke wyze verdedigd. De eerstgemelde zeide onder anderen: "Het is algemeen bekend dat vrouwen, kinderen en gryaards, met schepen tot beschaafde natien behoorende, worden vervoerd, om op de onderscheidene bazars (markten) van Europa, Azia en Afrika, verkocht te worden. Deze kinders, deze vrouwen, deze gryaards, zyn van het geslacht der blanken, gelyk wy zyn; zy zyn Christenen gelyk wy, en zy zyn geboren in Griekenland, de moeder der beschaving.

"God behoede my, dat ik het afgryzen hetwelk de slavenhandel inboezemt, zoude willen verminderen! maar ik spreek tot Christenen; ik spreek tot eerwaardige prelaten: Wanneer men een neger uit de bosschen rukt, brengt men hem in een beschaafd land; hy vindt daar, wel is waar, kluisters, doch de godsdienst kan ten minsten den armen neger, vertroosten.— Maar de bewoner van den Peloponnesus en van den Archipel, aan de vlammen en aan de ruïnen van zyn vaderland ontrukt, de vrouw van haren vermoorden man weggesleept; het kind van de moeder afgescheurd, alle deze behooren tot het beschaafde Christelyk geslacht. Aan wie worden zy verkocht? Aan de barbaarschheid en aan het Mahometismus. Hier voegt zich de godsdienstige misdaad by de burgerlyke en staatkundige misdaad, en de persoon die dezelve begaat, is schuldig voor de regtbank van den God der Christenen, even als voor de regtbank der beschaafde natien.

"Men zoude kunnen zeggen dat de Christenen in de Levant geene blanke slaven koopen of verkoopen; doch hebben zy de schepen niet verhuurd om hen te vervoeren naar de plaats alwaar zy op de markt als slaven verkocht worden? Zyn zy niet de makelaars geworden van eenen verachtelyken handel? Hebben zy al-

dus het bloedgeld niet ontvangen? En, zouden deze menschen, welke het gekerm van de kinderen en van de moeders der half verbranden Grieken, met het bloed van hunne vermoorde bloedverwanten bedekt, gehoord hebben, die in het benedenste gedeelte hunner schepen opeengepakt zyn; deze menschen, welke de Christenen slaven met een Turkschen koopman die hem voor eenige piasters aan de onteering en aan het Mahometismus overleveren, hebben aan boord genomen;—deze menschen zouden niet scholdig zyn!"

Omtrent hetgeen de *Constitutionel* van de bedryven der missionnarissen in het laatst van 1824 en het begin van 1825 opgegeven heeft, zyn mede bewyzen overgelegd. Hy heeft van eenige hoofden van gemeentebesturen, door eenen deurwaarder, antwoord doen vragen op het geen volgt: "Of, by gelegenheid der oefeningen der missionarissen in de gemeente, op het oogenblik der *algemeene vergiffenis* of der *aankondiging van het laatste oordeel*, door donderbussen of geweerschoten geene ontzettende slagen zyn veroorzaakt by deur, achter het koor der kerk, of zeer in de nabyheid; of door die zelfde slagen zekere lieden, die de oefeningen bywoonden, niet hevig zyn verschrikt, zoodanig, dat sommigen flaauw zyn gevallen, en anderen dermate zyn geschokt, dat hunne gezondheid is gekrenkt geworden; of men, by dezelfde oefeningen, *niet te midden der graven gepredikt, des nachts niet een doodshoofd met een doorgestoken pompoen, waarin eene brandende kaars was, opgezet*, en of deze onverwachte verschyning groote ontsteltenis en schrik veroorzaakt heeft?" De *Maire* van Lucey heeft daarop verklaard, dat, tydens de bedoelde oefeningen, de slagen by de kerk zyn gehoord, dat ook by de predikatien op het kerkhof het gemelde tooneel met het doodshoofd heeft plaats gehad; maar dat hem van den veroorzaakten schrik niets bekend was. De *Maire* van Foug heeft dit voor zyne gemeente aangevuld. Hy heeft verklaard, dat ook dáár by de predikatien hevige slagen zyn gehoord, die naar geweer of pistool schoten geleken; dat die slagen onder de vensters der kerk plaats hadden, en dat men er het vuur van midden in de kerk zag; dat er toen *geschreeuw* en *gekerm* gehoord is, het gevolg van groote ontsteltenis onder de tegenwoordig zynde menschen; eindelyk, dat er verscheidene vrouwen flaauw waren gevallen en bewusteloos de kerk waren uitgedragen.

Het volgende is een uittreksel eens briefs van den ambassadeur van Tunis aan zyn vriend Hassan, by gelegenheid dat de eerstgemelde den prins Metternich te Lion ontmoet had:

Gy hebt wel gehoord van dien grooten en magtigen minister, die, aan het hoofd van de Oostenrykschе monarchie geplaatst zynde, het noordelyke gedeelte van Europa geheel aan zynen wil heeft onderworpen, die aan het ryke Italie de wet stelt en die zelfs zynen invloed op Frankryk en op Spanje doet gelden. Ik heb dus niet noodig U zynen naam te noemen, want de dankbaarheid heeft dien in het hart van alle ware Muzelmannen gegriffeld. Hy is die bekwame ontwerper van het Heilige Verbond, die godsdienstige minister van een Apostolisch vorst, die sedert vier jaren den storm heeft weten te beteugelen, welke gereed was Turkye te vernielen. Dank zy hem! de Russische Czaar heeft wederstand geboden aan den wensch van zyn volk, en aan de boorden van den Pruth, heeft hy de armen van zyne, naar het gevecht hakende, krygslieden terug gehouden. Dank zy hem! de Grieken hebben te vergeefs de hulp van Europa afgesmeekt, terwyl de Turken eene niet dubbelzinnige ondersteuning hebben mogen erlangen. Dank zy hem! wy hebben nooit gebrek aan Europische vaartuigen gehad, om onze troepen te vervoeren en om onze sterke plaatsen te provianderen. Dank zy hem! de Grieksche marine heeft duizenden van beleedigingen en hindernissen van de Oostenryksche fregatten moeten ondergaan. Dank zy hem! de afgezanten van het Grieksche volk, hebben, na gedurende eenige weken, in eene haven van Italie, te zyn opgehouden, geen gehoor by het Kongres van Verona kunnen verkrygen, een Kongres, waarby hy het voorzitterschap zoo roemryk bekleed heeft. Dank zy hem! de muiteling Ipsilanti is in boeijen geslagen, toen hy zyne voeten op het Oostenryksch grondgebied zettede. Wat zal ik U meer van hem zeggen? Welk Muzelman heeft niet hooren spreken van dat Turksche Journaal, dat door Christenen geschreven wordt, dat zich zoo verdienstelyk heeft gemaakt by het Islamismus, en ons zoo dikmaals ten troost heeft gestrekt, wanneer wy tegenheden ontmoetten; van dat edele en moedige Blad, genaamd de *Beobachter*, hetwelk de bloedbaden van Chio en van Ipsara zoo zeer heeft weten te regtvaardigen, tegen welke Europa zulk eenen woedenden kreet verhief, hetwelk onze rampen, als voordeelen en onze nederlagen als overwinningen heeft doen voorkomen. Wel nu, het is thans nog die zelfde groote staatsman, die dit, voor elken Muzelman, zoo belangryk blad ondersteunt, bezielt en aanmoedigt. Heeft zoodanig een minister dan niet oneindig meer, tot heil van de Halve maan, gedaan, dan al de viziers te zamen genomen, zonder zelfs den grooten Coprougli daarvan uittezonderen? Zoud hy niet verdiend hebben, om onder de heerschappy van onze heilige wet geboren te zyn? Maar neen! hy is een van die werktuigen, waarvan Allah zich bedient, om de, dikwerf onbegrypelyke, raadsbesluiten van zynen wil uit te voeren. Hy had besloten, dat zyn volk door eenen Christen zou gered worden; die groote man werd geboren en het lot was geworpen. Zyne edelmoedige staatkunde heeft den broederband gelegd tusschen hem en de Muzelmannen, en hoezeer hy Christen is, zal Mahomed hem eene plaats in zyn Paradys vergunnen."

Dat ook in Vriesland de oproeping, aan de Nederlanders gedaan, ten behoeve der ongelukkige Grieken, eene edele geestdrift ontstoken heeft, kan blyken uit de volgende in Leeuwarden gedane uitnoodiging:

"Niemand, voor wien het Christendom meer dan een ydele klank is, heeft zonder deelneming de uitnoodiging gelezen dier waardige mannen, welke zich de zaak der Grieken hebben aangetrokken; en voor deze wreed verdrukte mede christenen den bystand der Nederlandsche weldadigheid ingeroepen.

"Niemand zal het dus euvel kunnen duiden, dat ook wy, op daartoe ontvangene uitnoodiging, dat edele voetspoor volgen, en de ingezetenen dezer stad en verdere inwoners van Vriesland in de gelegenheid stellen, tot dit heilig en Godvereerend doel mede te werken.

"Te gereeder voldeden wy aan dezelve uitnoodiging, omdat wy de verzekering ontvingen, dat reeds de middelen voorbereid en aanwezig zyn, om de bydragen der Nederlandsche weldadigheid veilig en doelmatig te doen besteden.

"Vriezen! de zaak der Grieken is de zaak der geheele Christenheid, is alzoo ook uwe zaak, en wy zouden U miskennen, zoo wy konden twyfelen aan uwe bereidvaardigheid, om mede te werken aan de leniging der rampen, die geene tong kan uitspreken—geene pen kan beschryven. Uit de bouwvallen van het vernielde Samos—van de verwoeste velden van het vruchtbare Scio, gedrenkt met het bloed van meer dan 25,000 vreedzame ingezetenen—uit de puinhoopen van het grootsch gevallen Ipsara—wat zeggen wy—uit alle oorden van het uitgemoorde Griekenland, de wieg en bakermat van Europa's beschaving, schreyen tallooze slagtoffers van de woede der toomelooze Mahomedanen tot U om hulp; terwyl honderd duizenden, tot slaverny gedoemde, onschuldige vrouwen, weerlooze maagden en hulpelooze kinderen hunne in ketenen geprangde handen smeekende tot hunne Christelyke broederen opheffen! En zoudt gy doof zyn voor de kreten, aangeheven door verdrukte broederen, die sedert byna vier eeuwen onder het ondragelyke jok van onmenschelyke barbaren gekromd gaan? Gy, wier voorvaderen eenmaal een knellend juk torschten, en die niet dan met dankbare erkentelykheid aan uwe wonderbare en Goddelyke verlossing kunt denken?

"Neen! ook in dezen zult gy, gelyk meermalen, de heerlyke les van den Grooten Insteller des christendoms in beoefening brengen: *al wat gy wilt, dat U de menschen doen, doet hen ook alzoo.*"

Uittreksels eens briefs geschreven in zee, vóór Navarino.—Moge de toekomst de schande der negentiende eeuw vergeten! Sedert de moorden op Scio, heeft men niets gezien wat te vergelyken is met hetgeen op Morea voorvalt: ik heb voor myne oogen op een gepakt gezien acht of negen honderd Grieksche vrouwen en kinderen, door Ibrahim Pacha tot slaaf gemaakt, welke hy aan zynen vader in Egypte zond; een Europisch vaartuig, onder het opzigt van twee zwarte gesneldenen, was bevracht met eene lading jonge kinderen van beiderlei sekse, voor den sultan bestemd, en voor de dienst van zyn serail af te zonderen, zoodra zy zyne genade waardig zullen wezen, door in Mahomedanen veranderd te zyn. Ik weet, dat men byna alle mannelyke slaven heeft besneden; alzoo zal het christendom van den Peloponnesus verdwynen, en men vraagt hoe Rusland, dat reeds zoo veel hoon heeft verdragen en nog verdraagt, zal kunnen dulden, dat de godsdienst, welke het belydt, in het Ottomanische ryk worde uitgeroeid.

Verkeerd zou het zyn, zich hier te laten misleiden: Sultan Mahmoud wil de uitroeying van het christendom; hy heeft de kerk in hare harteader getroffen, door den patriarch, den martelaar Gregorius, te doen ophangen; hy streeft naar een vast doelwit, door overal priesters, geestelyken en aanzienlyke mannen te laten dooden: nog eenige jaren, en het werk der tiranny is voltooid.

UIT DE UTRECHTSCHE KOURANTEN.

Livorno.—In onze haven wordt een linieschip van 64 en eene korvet van 24 stukken, voor rekening van den Pacha van Egypte, gebouwd. Ook heeft hy vele bestellingen van ammunitie en touwwerk laten doen. Men berekent, dat op dit oogenblik, in onderscheidene havens van Europa, 36 schepen voor den Pacha van Egypte gebouwd worden.

Madrid.—Het garnizoen van Ceuta bestaande uit de miliciëts van Ecya en uit het 4de regiment van linie, bevond zich in den ellendigsten toestand. De soldaten hadden noch levensmiddelen, noch kleederen. De gouverneur dier plaats had reeds verscheide malen daarvan aan het gouvernement kennis gegeven, doch geenen onderstand bekomen. Men vreest van daar de treurigste berigten te zullen ontvangen.

Te Grenada zyn een korporaal en vier soldaten van het Constitutioneel leger, opgehangen, om dat zy onder de Cortes, en op bevel van hunne officieren, eenige koningsgezinden hebben gearresteerd.

De ellende in de provincien doet zich nog meer gevoelen. en het getal der roovers wordt zoo groot, dat de Diligence, welke onlangs van hier naar Kadiz is vertrokken, en door een detachement van 20 man kavalerie geescorteerd werd, is overvallen en uitgeplunderd, na een gevecht van een uur, waarby het grootste gedeelte van het escorte gesneuveld is.

De Apostolieken hebben pogingen aangewend om nieuwe grandes van Spanje door den koning te doen benoemen, vermits het vyfzesde gedeelte van den hoogen Spaanschen adel, de party der Cortes is toegedaan. Zy hopen door nieuw aan te stellene grandes meer invloed te bekomen. De koning aan hun verzoek willende voldoen, heeft al de genen opgeroepen welke regt meenen te hebben om Grandes van Spanje te worden.

Voor eenigen tyd is er aan den raad van Castilie inlichting gevraagd omtrent de middelen welke moeten aangenomen worden om de zeden en gewoonten van het Spaansche volk te verbeteren, welke sedert 1808 zeer verbasterd zyn. De raad heeft daaromtrent een rapport aan den minister van justitie en gratie ingediend; en alle middelen van verbetering worden daarby bepaald tot de opvoeding der Spaansche jeugd; de raad is van gevoelen, dat de verbastering der zeden voorkomt doordien de wetenschappelyke opvoeding, sedert het begin van deze eeuw, door het gouvernement is begunstigd geworden, ten koste van de geestelyke opvoeding. Intusschen is het algemeen bekend, dat onder de geringe klasse het negen en twintig dertigste gedeelte der vrouwen, en het zeven achtste gedeelte der mannen, noch lezen noch schryven kunnen, en nimmer eene school hebben bezocht, en dat onder de grandes van Spanje, als ook onder de grondeigenaren zich zeer vele bevinden, welke moeite hebben hunnen naam te schryven.

Trieste.—Volgens berigten uit Morea heeft Ibrahim Pacha, gedurende zyn verblyf aldaar eene menigte vrouwen en meisjes als slaven vervoerd. Deze ongelukkigen werden te Prevesa voor 20 á 25 piasters verkocht. Ieder Arabier heeft er ten minsten twee. De verwoestingen door Ibrahim op Morea aangerigt, zyn verschrikkelyk.

De generaal Boyer, welke alle de operatien van den Pacha van Egypte bestuurt, is dezelfde, welke in 1809, met Schil en den hertog van Brunswyk Oels, poogde Hessen in opstand te brengen. Later kwam hy weder in Franschen dienst en werd by den etat major van Buonaparte geplaatst, wiens gewoonte en handelwyzen hy na aapt. Hy is zeer werkzaam, houdt vier secretarissen bezig en is altyd van eene escorte voorzien. Alles beeft voor hem; hy beslist en beveelt, zonder dat de Pacha zich daar tegen verzet.

Assen, Feb. 28—Te Meppel is in deze dagen tot stand gekomen de vereeniging van de Gereformeerde en Luthersche Gemeenten.

Z. M. de koning heeft by besluit van den 8sten February ll. die vereeniging goedgekeurd en Hoogstdezelfs genoegen betuigd, zoo over het voornemen der Evangelisch Lutherschen, om zich te vereenigen met en overtegaan tot de Hervormden, als over de wederkeerige gezindheid van deze, om dezelve in hunne gemeenschap optenemen. Voorts heeft Z. M. de tractementen der Hervormde Predikanten verhoogd met hetgeen uit 's lands kas jaarlyks aldaar ten behoeve van de Luthersche gemeenten gegeven werd.

Daar de tegenwoordige tyd, immers buiten ons vaderland, ten aanzien van het Godsdienstige zoo vele uitzigten in de toekomst oplevert, moeten dergelyke blyken van ware verlichting en welgezindheid als wy thans mededeelen, by alle weldenkenden, met een aangenaam gevoel vernomen worden.

Gouvernements Secretary op Curaçao,
den 27sten Juny 1826.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met Z. M's. Brik de Kemphaan, en dat dezelve Brieven Zak op aanstaanden Zaturdag den 1sten July des morgens te Acht Ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten Juny 1826.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; konnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 30sten Juny 1826.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &. &c. &c. zal de Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het Ambt van Raad Contrarolleur der Financien, aan den minst inschryvende verleenen de leverancie van benoodigdheden aan het Militaire Hospitaal, als mede voor Oly. Kaarsen &c. ten behoeve het Militaire Garnisoen alhier gedurende dit loopend jaar.

Zy die mogten verlangen daarvoor inteschryven, kunnen zich met beslotene billetten uiterlyk tot op aanstaanden Dingsdag den 4den July s'morgens te tien ure op het Raad Contrarolleurs Kantoor addresseren, alwaar zy zich ook kunnen vervoegen ter bekoming van de noodige informatien; zullende het antwoord daarna ter zelve plaatse te bekomen zyn.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 30sten Juny 1826.

BEKENDMAKING.

ZYNE Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden ten behoeve der Heeren Officieren enz. van Zyner Majesteits zeemagt op deze station, noodig hebbende eene som van ongeveer Honderd Guldens zal hoog dezelve wissels voor dat bedrag op het Ministerie voor de Marine en Kolonien afgeven, aan de genen dewelke verlangen mogen dezelve te verkrygen en daarvoor by beslotene biljetten op den 4den der aanstaande maand July tot des middags te twaalf ure, ter Gouvernements Secretary inteleveren, den voordeeligsten koers zullen aanbieden.

De Gouvernements Secretaris,

W. PRINCE.

Den 30sten Juny 1826.

WAARSCHOUWING VOOR DE LAATSTE MAAL.

DE ondergeteekenden in qualiteit als Executeuren in den Boedel van wylen den Weledelen Heer H. LEYER, maken by deze bekend, aan allen die zulks aangaat, dat de rekeningen aan dien Boedel verschuldigd, zonder uitzondering van wien het zyn moge, den 6den der aanstaande maand, in handen van den Procureur Ricardo ter geregtiglyke invordering zullen gesteld worden.

B. A. CANCRYN qq.
J. N. C. JUTTING qq.
DANIEL SPECHT qq.

Lÿst der sedert den 23sten tot den 30sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

L. Simon	Jeosuah Desola
P. E Deries	Jocob Dupuy
L Crison	Anna S. Berch
Guion Deleon	Michel Barthelemy Galfat
J. Henriquez	Groning &co.
Elisabeth Gomez	

Curaçao den 30sten Junÿ 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JUNY.

24.	golet	Irena, Rois,	La Guayra
26.	——	Favorite, Marconje,	dito
27.	——	Aimable Louisa, Sora,	dito
29.	bark	Maria Manuela, Fernandez,	Coro
30.	brik	La Seine, Briffaut,	Bordeaux en laatst van Comana
	golet	Indiana, Leon,	Cumana

UITGEKLAARD—JUNY.

26.	golet	Mon Desire, Bareth,	St. Domingo
27	bark	Margarita, Gaudio,	St. Thomas
	golet	Twee Broeders, Leclé,	Aruba
28	——	Aimable Elena, Tromp,	Zee
	——	Del Carmen, Lazaro,	Coro
	——	Aimable Louisa, Sora,	Puerto Cabello
29.	——	Josefina, Boudewyn,	Rio de la Hacha
30.	——	Anna, Blau,	La Guayra

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 2den July, ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. G. B. Borch.

Op Donderdag heeft de Loge de Vergenoeging, waarvan de Weledele Heer W. Prince Groot Meester is, het feest van den Patroon Johannis den Dooper, met de behoorlÿke plegtigheden gevierd.

Des morgens te 9 ure vergaderden de Leden van de Vergenoeging, de Broeders Leden van de Union en andere Broeders Visiteurs in het Lokaal der Loge op Scharlo. De gewone werkzaamheden van dien dag doorgegaan zÿnde, werden er eenige toepasselyke voorlezingen gedaan en de plegtigheden gesloten met eene masonnieke processie. Te 5 ure namen de Broeders plaats aan eene prachtige en wel voorziene tafel; gedurende den maaltÿd werden er verscheidene loyale en masonnieke toasten met geestdrift gedronken; en de broeders scheidden van elkanderen eerst vroeg in den volgenden morgen, zeer voldaan over het heusch en gul onthaal hetwelk zÿ ontvangen hebben.

Met de aankomst van eenige vaartuigen van de Colombiaansche kust hebben wÿ eenige Caracas nieuwspapieren ontvangen, loopende tot den 26sten dezer. In de kourant onder de benaming van, *Lo que Ustedes Quieran'* van den 26sten vinden wÿ eene oproeping van Z. E. den generaal Paez gedaan op den 14den dezer, om alle weerbare mannen van den ouderdom van 14 tot 50 jaren te wapenen; zÿ moesten op gemelden dag op een gegeven sein van drie kannon schoten op het publieke plein (plaza mayor) verschÿnen en hunne namen laten inschrÿven.

Het schÿnt dat bovengemelde maatregel een gevolg is, van eene kommunikatie van generaal Bermudez met generaal Paez.—Volgens mondelÿksche berigten dan, zou de generaal Bermudez aan generaal Paez geschreven hebben, dat hÿ met hem in geene onderhandeling wil treden, en dat hÿ hem als een rebel aanmerkt. Ten dien einde heeft generaal Bermudez al zÿne krÿgsmagt, bestaande in 1,600 man aan de grenzen van het gebied van generaal Paez doen optrekken en alle kommunikatie zoo wel te land als ter zee afgesneden. Men vermeent ook dat generaal Bermudez benoemd is geworden tot het kommandement van het Departement Venezuela en dat hÿ zÿn gezag als zoodanig wil doen gelden. Dit alles zal onvermÿdelÿk een noodlottig burger oorlog ten gevolge hebben.

Te Caracas is een nieuw weekblad verschenen genaamd *La Aurora de Caracas*; hetzelve dient om het volk intelichten over hunne ware belangens.

Een derzelver artikelen behelst de geschiedenis der omwenteling van Venezuela, en wordt bÿ ieder nommer vervolgt. Dit strekt om de inwoners van dat departement te doen zien, dat zÿ het meest toegebragt hebben tot de bevrÿding van Colombia en dus als geen wingewest van Bogota verdienen behandeld te worden. Overigens hoe gelukkig en voorspoedig Venezuela was toen het eene afzonderlÿke Republiek was. Een ander artikel bevat eene verdichte zamenspraak tusschen Santander en Soublette, waarin de laatste de eerste op eene geduchte wÿze de waarheid zegt wegens het onregt dat hÿ het departement Venezuela aangedaan heeft en zÿn slecht bestuur; daarop raadt hÿ hem aan om zÿn post neerteleggen. Vervolgens behelst dit blad een brief van Bogota, welke een tafereel ophangt der slechte administratie van het Kongres, en bewÿst dat de geldlening van 30,000,000 patienjes nutteloos is vermorst enz.

Een artikel geplaatst in '*La Aurora de Caracas*' van den 26sten dezer, behelst het volgende:

"Wÿ hebben voor de eerste maal in deze stad in werking zien brengen, de algemeene inschrÿving van alle mannen van den ouderdom van 14 jaren af, met opgeving van ouderdom, stand, beroep, de naam van de straat en het nommer van het huis welke zÿ bewonen. De orders welke deze inschrÿving vooraf gegaan zÿn, maakten geene uitzondering van personen, en dezelven zÿn met die volstandigheid en onpartÿdigheid uitgevoerd geworden, dat de uitslag hiervan aan het plan hetwelke vooraf genomen was volkomen beantwoord heeft. Dit geeft zoo veel te kennen dat het niet de menschen zÿn, maar wel de wetten of instellingen welke den voortgang der publieke zaken gemakkelÿk kunnen maken of belemmeren. Daar men bÿ de inschrÿving met alle oplettendheid en rÿp nadenken is te werk gegaan, zoo heeft zich geen individu onverschillig getoond om dit magtige voorbeeld te volgen. Wÿ hebben zien inschrÿven de aanzienlÿkste personen, zoo wel door hunnen ouderdom, karakter of beroep. Ja zelfs de dienaars van het heiligdom hebben in deze omstandigheden een duidelÿk bewÿs gegeven van hunne civile gehoorzaamheid: van onze professor af tot den laatste monnik toe zÿn allen dadelÿk en gewilliglÿk verschenen. Het gouvernement heeft niet de minste gedachte gehad, de geestelÿken hieronder te begrÿpen, noch hen in het minst eenige hindernis aantedoen: wetende dat zÿ geene schutterlÿken dienst kunnen doen, om dat hunne geheiligde functien zulks verbieden; maar eischt dat door hun voorbeeld, niemand van welke stand bÿ zÿ moge zich ontsla aan eene order te voldoen, welke de gewigtigste staatkunde in zich bevat. De geestelÿken hebben zich bÿ deze gelegenheid op eene wÿze gedragen, welke hen waardig maakt, het ambt dat zÿ bekleden en het land waar zÿ behooren; geen mensch zal zich, na zoodanig een vaderlandschlievend voorbeeld, kunnen onttrekken om mede te werken ter daarstelling van de Nationale Militie, welke zeer noodzakelÿk is in een vrÿ land."

Volgens de Duitsche kouranten heeft de koning van Pruissen in zÿne staten de Evangelische kerk, waarin hÿ reeds de Roomsche ceremonien had ingevoerd, in bisdommen verdeeld en hiertoe bisschoppen benoemd. Deze koning tracht den Evangelischen godsdienst langzaam naar het Catolicismus terug te brengen: want als er bisschoppen zÿn, dan moeten er ook aartsbisschoppen wezen; en dan eindelÿk een paus zoo als de Roomsche kerk, of ten minste een patriarch zoo als de Oostersche of Grieksche kerk heeft.

Uit de Fransche dagbladen kan men ontwaren hoe diep het Fransche hof in een middeleeuwschen nacht van bÿgeloof verzonken is, als men verneemt hoe de koning nederig in processie door de straten van Parÿs rondloopt, gevolgd van barrevoetsche boetelingen, enz.

Men zou zich echter met het fanatismus nog eenigzins kunnen verzoenen, hoe afkerig het ook zÿn moge voor het gezond verstand, indien het nog iets goeds te weeg bragt, en dat het bvb. in onze tÿden de uitroeÿing van het Christendom uit de schoonste streek der aarde zocht voortekomen; maar neen, dat zelfde Fransche hof zendt officieren naar Egÿpte om woeste moordenaars benden te organiseren en levert materialen uit de magazÿnen te Toulon om fregatten voor den Facha van Egÿpte te bouwen; en weldra zal door haar toedoen het Christendom geheel verdwenen zÿn in die plaatsen waar Paulus de eerste Christengemeenten gesticht heeft; en de volgende geslagten zullen zuiver Mahometaansch zÿn, even als thans de Noord kust van Afrika of Barbaryen is, waar in de vooreeuwen drie honderd Christelÿke bisdommen bestonden en thans geen zweem meer is overgebleven van het Christendom.

*** *OVERLEDEN*—Op Zondag ll. de Heer D. C. Neuman.

Op Dingsdag de Weledele Gestrenge Heer J. A. Dietz, Kapitein Kommandant van het Garnizoen alhier. Het lyk werd op den volgenden morgen met alle militaire eerbewyzen ter aarde besteld.

By arrivals since our last, we received Colombian papers to the 26th inst. The most important articles they contain is the formation of the National Militia in the city of Caracas. Every person from the age of 14 to 50 have been ordered to enlist themselves. This enlistment have taken place on the 14th inst. by order of H. E. general Paez, of the same date, in which he concludes to say "the people have confided me their lot and I have pledged my word to die with them, reckoning on their effectual co-operation."

By a gentleman who left Lima on the 13th of March, we learn that his excellency the Liberator previous to proceeding from the Republic of Bolivar, to that capital, had convoked the Bolivarian Congress for the 8th of April, but by a subsequent decree dispatched from Lima, it was posponed until the 8th of May, it being impossible for His Excellency to witness its installation before that period. Other accounts however, stated to have been received in this city, lead us to hope that the Liberator is now in Panama.—*El Colombiano,*

Algiers.—The surface at Algiers contains, according to Mr. Shaler, about thirty thousand square miles; the soil is almost every where richly fertile; the climate generally healthy and agreeable, the population of that kingdom "rather under than over a million of souls," the political government savage, despotic and precarious. All the approaches by sea to the city of Algiers are defended by such formidable works mounted with heavy cannon, as to render any direct attack, by ships, a desperate undertaking, if they were defended with ordinary skill and spirit; but on the land side the city is nearly defenceless. Mr. Shaler thinks that the number of inhabitants of the city does not exceed fifty thousand. These consist, mostly, of strangers, that is, of people belonging to the different tribes of the interior.—There are five thousand Jews; the Turks are comparatively few.

The Jews in Algiers constitute, in the opinion of the author, one of the least fortunate of the remnants of Israel.—"There is," he says, "a very affecting practice here with these people, which cannot be contemplated without feelings of respect and even of tenderness. Many aged and infirm Jews, sensible that all their temporal concerns are drawing to a close, die as it were a civil death, investing their heirs with all their worldly substance, with the reserve of only the small pittance necessary to support the poor residue of their days in Jerusalem, where they go to expire. In the year 1816, I witnessed the embarkation of a number of aged Hebrews, on this last earthly pilgrimage, on board of a vessel chartered expressly for the purpose of transporting them to the coast of Syria."—*Amer. paper.*

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, June 7.

By the British mailboat which arrived at La Guayra on the 2d instant, we have received European intelligence to the 29th of April. Colombian vales of 1824 were on that date at 39½ per cent, and Mexican of 1825 at 60⅝. This great decline in our funds from our last quotation of the 31st of March, is stated to have arisen from the receipt in England, of Mr. Jose Maria del Castillo's late report to Congress on the subject of our finances.

According to the American papers, which have been received to the 17th ult. the island of Cuba is likely soon to be the centre of great operations. On the one hand, we are told from the Havannah that the government of Cuba is firm and energetic, and the place itself extremely quiet and tranquil; that the governor is a man of the highest character, and the intendant general a financier of extraordinary talents, and indefatigable industry; that a most brilliant and efficient division of vessels has arrived from Spain, consisting of five frigates and a schooner, under a commodore, who is brave, active, experienced, and of established reputation; that this squadron, which will shortly be joined by three ships of the line, has taken down 1200 troops to Santiago, on the south side of the island, and is to proceed thence to cruise on the coasts of Colombia; that the ships are provisioned for five months, and what is most miraculous, in the state of the Spanish finances, every individual on board, from the commodore down to the cabin boy, has received his pay, for those five months, in advance! If all this be true, we must confess that it evinces a degree of energy, foresight, and wisdom, in the cabinet of Madrid, extremely unlike any thing that we ever witnessed in the Spanish councils.

On the other hand, the *Aguila Mexicana* asserts, that the Mexican senate has agreed to authorise the executive government to join the Republic of Colombia in invading Cuba, for the purpose of rendering that island independent. It is very truly added, however, that "this affair of the independence of Cuba is one of the most delicate to be handled in the present state of the political regeneration of America." It is, in fact, so delicate, and involves so many considerations of right, of policy, and of prudence, that we are inclined to believe both the Mexican and Colombian governments will pause, before they enter on such an act of aggression. It may not be a very easy undertaking to conquer an island 800 miles in length, and 70 in breath, or even to take the Havannah, one of the best fortified harbours in the world; and as to exciting insurrections of the inhabitants, we own that we are not very partial to that mode of warfare in general, however justifiable it may be in some particular cases. The chief reason given for the undertaking, will hardly be deemed by European Statesmen very conclusive, or built on a very close analogy: it is thus expressed in the *Aguila Mexicana*— "the chosen people of the Lord cannot live in peace while the soldiers of Nebuchadnezzar are encamped at the gates of the Holy City!"

It would seem, that some of the American Journalists believe, or hope, that the influence of the United States will be directed to promote this scheme of invading Cuba, probably under the notion that they will eventually be enabled themselves to run away with the bone of contention. We will not do Mr. Adams the injustice to believe that he contemplates so crooked a policy. On his entry into office he avowed pacific principles, and we have as yet seen nothing in his conduct to make us believe that he will deviate from the paths of integrity and fair dealing.

One objection which we deem fatal to the suggested scheme of invasion is, that it demands the co-operation of two new Republics. That they should combine in any measures strictly defensive, we can easily believe; but that they should join in an aggressive measure of so much acknowledged delicacy and difficulty, is hardly credible; still less that they should bring it to a satisfactory conclusion. Already it would seem that jealousies and heart burnings have arisen between the Mexican and Colombian politicos; the former declaring that the latter have placed themselves too much under British influence. The language of the *Alvarado Mercury* on this head is strong, not to say intemperate. For our part, we think that all these New States would do well to direct their main attention to the improvement of their domestic administration, to the perfecting of their laws and institutions, and the cultivation of their internal resources. Next in order to these duties comes the settlement of their foreign commerce on an enlightened and liberal basis. If the formation of defensive alliances should be found necessary, which we hardly conceive them to be at present, these would constitute a third class of measures, demanding the attention of the South American Statesmen. If all these objects were attained, we think that neither Colombians nor Mexicans need trouble themselves much about "the encampment of the soldiers of Nebuchadnezzar!"—*Courier of London, April 10.*

"We regret to find, by the following advices from Colombia, that the government of that country should so soon be thinking of raising another loan. The capitalists of England have shewn a degree of confidence towards Colombia that merits on her part the most scrupulous punctuality in return; and we confess we should have read these accounts with much greater satisfaction, if they had told us, that, instead of seeking to contract fresh obligations, Colombia was busying herself with providing the means of discharging those to which she is already bound. Considerable uneasiness, we understand, is felt respecting the payment of the dividend due on the 15th of July, in consequence, as is said, of no advices having been received, either that it was remitted, or about to be remitted—If this be so, all we can is, that it ought not to be so. We trust however, nothing of the kind will occur: for, feeling as we do, the highest interest in the welfare and advancement of Colombia, we cannot but desire that so great a calamity as any breach of public faith, on her part, should be averted from her."—*Courier of London, April 26.*

Carthagena, Feb. 21.—A considerable improvement has taken place in the society of this place within the last twelve months. A meeting of the British residents has lately been held, the object of which was, to raise funds for the establishment of a place of worship, and the purchase of a piece of ground for a burial place. The British government is to contribute one half the expence.

A report is in circulation of disturbances in Madrid, and the abdication of Ferdinand. Greek Bonds are steady at 14, 15; Russian 76½, 77¼.—*Courier April 27.*

From Brussels papers, which we have received, we copy the following paragraph:—

Brussels, April 4.—His majesty has appointed the Chevalier de Stuers, Consul General at Bogota, the capital of Colombia; M. W. J. Van Raders, Consul at La Guayra, in the same Republic.

Cadiz, March 7.—"The cup of bitterness which this ill fated country is doomed to drink, is nearly overflowing. Commerce has fled from her shores, and the interior lies waste and uncultivated, the miserable inhabitants of which are found dead in the fields from inanition.—People of all descriptions, both Spaniards and foreigners, are flying from the enormous contributions which are levied upon them, and those who remain must pay or have their property sequestrated.

The Algerine corsairs are swarming along the coasts of the Mediterranean, and the intrepid Colombians are intercepting all the coasting vessels on the shores of the Atlantic, so much so, that at this place, insurances cannot be effected at any premium. Ferdinand seems blind to the best rights and interests of the nation, and is carefully rearing up in the front of freedom and improvement, Monkish intolerance, and superstitious prejudices.

In Cadiz, and some neighbouring cities, the local authorities have increased the police, or spy establishment, to the number of thirty in each *Barrio*, by which means they know, by the joint report of three or four hundred of these gentry, what is done and said every day throughout the town, and in the different coffee houses.

Every one is afraid to communicate his thoughts to his neighbour or friend lest he should be overheard and betrayed; consequently there is nothing now in this once gay and flourishing city, but dull monotony, without association, and without business."

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, May 16.

Eminent men.—We extract the following sketch of the duke of Wellington, from the National Banner," a weekly paper recently established, in Nashville.

The Duke of Wellington is a tall war worn looking man, with a sunburnt complexion, and a large Roman nose. His name creates no more sensation in London, than if he had gained his rank by any of the common place step stones of wealth or influential connexions. He has so far lost his sense of principle and shame, as to forsake his wife, to associate with an opera dancer. All the spoils of his continental campaign have been lost at the gaining table, and he has sunk the hero in the abject character of a prisoner and sycophant at court.

May 19.

From the Philadelphia National Gazette, May 15

We have before us Vera Cruz papers to the 22d ult. inclusive. They contain advices from the Mexican capital to the 15th.

On the 17th the French frigate La Nymphe, arrived at Vera Cruz from Martinique, with a French commissioner and despatches for the Mexican government. The Editor of the *Mercurio* congratulates the nation on the circumstance. The new *Institute of Sciences and Arts*, was instituted on the 4th, in the grand saloon of the Metropolitan University, with great solemnity and pomp.

The conflagration of the old Custom House at Vera Cruz took place on the night of the 7th ult. According to the Mercurio, the fire was discovered at half past eight o'clock, in the interior store for merchandise It is conjectured to have originated from the imprudence of *smokers*, who were engaged in depositing goods in the room wherein it first appeared. Every effort was at once made to extinguish it, on the part of the civil and military authorities, and the citizens; but in vain: the whole edifice and a very considerable quantity of its contents were consumed. The amount of the loss is not estimated. No other buildings were destroyed; and it is not said that any lives were lost. A portion of the merchandize was saved. The weather, most fortunately, was calm. No disorders occurred; and so well pleased was the military commandant with the extraordinary exertions of the troops in the garrison, that he issued on the 9th, his warmest acknowledgments, and engaged to recommend their conduct to the generosity of the supreme government.

From the Baltimore Gazette, May 16.

Very late from the Pacific.—By the schooner Shylock, captain Minot, in twenty days from Chagres, we have received our regular files of Lima papers to the 2d of March and letters to the 10th.

The Liberator Bolivar, returned to Lima from Upper Peru and entered the capital on the 10th of February, when great rejoicings took place. It is thought that he will again visit the Upper Provinces to consolidate the governments previously to his return to Colombia and of course will not meet the Congress of Panama for some time.

Extract of a letter from a young Baltimorean to the Editor of the Gazette, dated Callao, March 4th, 1826.

"The Patriots are disbanding their navy, and the protector, admiral Ellingsworth, is to be laid up—I really think she looks better than she did three years ago General Rodil has sailed in the English frigate Briton for Chili, on his way to join his blessed Ferdinand.

"Callao presents at this time a woeful appearance of the ravages of a long protracted siege; most of the houses have been torn down by Rodil, to give his guns a better opportunity of annoying the patriots; in consequence many have been obliged to build tents for their present accommodation. The Mole where we land is in a very wretched condition, and some attempts are making to repair it."

Philadelphia, May 17.—Under the head of Malta, March 15th, we read 'Letters from Zante mention that the plague has again broken out at Modon, and that it has extended itself to Coron and Navarino. Vessels going to the Archipelago should, therefore, avoid putting into those ports, or even approaching the coast, as it is impossible to say how far it may have propragated itself.'

Batavia, Jan. 17.—The insurgents continue inactive, and the Dutch troops are in fortresses—after the rains cease some movements will take place. All is *apparently* quiet *now.*

May 22.

Natchitoches, April 17.—A letter received from Nacogdoches announces that the Mexican government has at last taken into consideration the situation of the Province of Texas. An express sent by governor Solcedo, from Bexar, has brought the news that 1000 men are on their march to Nacogdoches.

Orders have been received to expel all the vagabonds and desperadoes which infest it, and preparations are making to carry these orders into effect.

May 23.

Paris, April 13.—The holders of Greek Bonds have sustained heavy losses this week, by the rapid decline produced by the receipt of the news of the fall of Missolonghi. Were it not that negotiations are going on at the Russian capitel, which have for their object the liberation of Greece from the despotism of Turkish government, a more extensive depreciation would have been experienced.

Extract from a letter dated on board the United States ship Peacock, dated "Bay of Callao, March 9th, 1826.

"Callao has fallen from famine solely—the capitulation was favourable to Rodil and his party, Rodil visited this ship lately, and I was surprised to see an emaciated, diminutive man, for I thought it almost impossible that so small a body should contain so great a soul—he deserves much credit for his defence of the fortress, although exerted in a bad cause; yet we cannot withhold that tribute of admiration, which bravery always excites, in whatever cause it may be employed. Out of three thousand men that were in the Castles previous to the blockade, only three hundred men left them at the surrender. No other news—Markets dull Flour eight to nine dollars on board."

From Rio Janeiro.—A slip from the office of the Salem Register dated on Tuesday, states the arrival there of the ship Panther, Austin, of Boston, from Chorillos, Rio Janeiro, and last from Bahia, 38 days.

Accounts from Rio giving intelligence from the River of Plate to the 9th of March, had been received at Bahia by various arrivals. It appeared that on the 3d of February, an undecisive action was fought between the Brazilian and Buenos Ayrean squadrons, and that about the 27th of the same month *another* and very sanguinary conflict took place, in which the Brazilians were defeated, with the loss of a steam vessel, one brig, and one ship (the Tepe rica) was driven on shore. Several men of war sailed from Rio, (among which, two frigates) to reinforce the Brazilian squadron off Montevideo, which was closely invested on the land by the Patriot forces.

Providence, May 25.

The *Aguilla Mexicana* of February 28th, published at Mexico, remarks: "It is generally said that the Chamber of Deputies has determined not to deliberate at present upon the expedition to the Island of Cuba, and to this end, has adopted a proposition to suspend its decision on the subject.